

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 002771 11 Rev
Brčko, 18.10.2011. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Kaurinović Damjana, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljica T. T. iz G. S., P. S. iz P.-B. distrikt, D. D. iz T. i M. R. iz P.B. distrikt, sve zastupane po punomoćniku L. M., advokatu iz B., protiv tuženog B. distrikta B. i H., zastupanog po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi isplate, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 002771 10 GŽ od 19.05.2011. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 18.10.2011. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Revizija tuženog se ODBACUJE kao nedopuštena.

Tužitelji se ODBIJAJU sa zahtjevom za naknadu troška za sastav odgovora na reviziju.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 002771 09 P od 03.09.2010. godine odlučeno je kako slijedi:

„OBAVEZUJE SE tuženi Brčko DC BiH da isplati tužiocima i to:

1. T. T. iznos od 4.948,00KM, na ime naknade za obavljeni rad, sa pripadajućom zakonskom kamatom obračunatom od dana dospijeca, pa do konačne isplate cjelokupnog iznosa duga.

2. P. S. iznos od 560,00KM, na ime plate, iznos od 645,00KM na ime godišnjeg odmora i iznos od 4.948,40KM, na ime naknade za obavljeni rad, što ukupno iznosi 6.153,40KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom obračunatom od dana dospijeca, pa do konačne isplate cjelokupnog iznosa duga.

3. D. D. iznos od 560,00KM na ime plate, iznos od 645,00KM na ime godišnjeg odmora i iznos od 4.948,40KM, na ime naknade za obavljeni rad, što ukupno iznosi 6.153,40KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom obračunatom od dana dospijeća, pa do konačne isplate cjelokupnog iznosa duga.

4. M. R. iznos od 560,00KM na ime plate, iznos od 645,00KM na ime godišnjeg odmora i iznos od 4.948,40KM, na ime naknade za obavljeni rad, što ukupno iznosi 6.153,40KM, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom obračunatom od dana dospijeća, pa do konačne isplate cjelokupnog iznosa duga.

Sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi Brčko DC BiH da tužiteljicama naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.520,00KM.“

Presudom Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 002771 10 Gž od 19.05.2011. godine žalba tuženog izjavljena protiv prvostepene presude je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv te presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (drugostepene presude) tuženi je blagovremeno izjavio reviziju „zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, a u vezi sa pogrešno ili nepotpuno utvrđenim činjeničnim stanjem“ s molbom da ovaj sud „dopusti reviziju u ovom predmetu, jer bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za pravilnu primjenu prava u drugim slučajevima“.

Tužitelji su odgovorili na reviziju.

Revizija nije dopuštena.

Naime, odredbom člana 346. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 8/09 i 52/10, u daljem tekstu ZPP-a) propisano je ograničenje revizije u svim sporovima imovinskim cenzusom. U tom smislu kao kriterij za dopuštenost revizije određeno je da vrijednost pobijanog dijela pravosnažne odluke (presude ili rješenja) donesene u drugom stepenu koja se pobija revizijom mora prelaziti iznos od 30.000,00 KM, a u protivnom prema odredbi stava 2. člana 356. ZPP-a revizija je nedopuštena. Takvu reviziju, u skladu sa ovlastima propisanim u stavu 1. člana 356. ZPP-a, reviziono vijeće Apelacionog suda ima odbaciti.

U ovom sporu obrazovana je procesna zajednica aktivnih suparničara, obzirom da tužitelji u radnom sporu jednom tužbom ostvaruju više zahtjeva koji se ne zasnivaju na istom, već na istovrsnom

činjeničnom i pravnom osnovu (formalno aktivno suparničarstvo) i dopuštenost revizije cijeni se prema vrijednosti pobijanog dijela drugostepene presude za svakog tužitelja posebno, a ne prema njihovom zbroju. Naime, tužbeni zahtjev svakog od tužitelja su posebni zahtjevi i u odnosu na predmet spora tužitelji nisu u pravnoj zajednici, a da utuže jednom tužbom ovlaštene su odredbom člana 160. ZPP-a iz razloga procesne ekonomije i potrebe za jednakom primjenom zakona na više sličnih ali ipak odvojenih životnih situacija. Svako od tužitelja je samostalna i nezavisna stranka u parnici i radnje ili propuštanja jednog ne koriste, niti štete drugom (član 162. ZPP-a). Izvan ovog postupka, između tužitelja zajednica ne postoji i ne bi bila povrijeđena pravila procesnog i materijalnog prava ako bi se pojavili kao stranke u posebnim sporovima povodom posebnih tužbi. Stoga se i vrijednost spora određuje prema vrijednosti svakog pojedinačnog zahtjeva za svakog tužitelja, a time i dopuštenost revizije ima se ocijenjivati prema vrijednosti svakog pojedinog pobijanog zahtjeva u prvosnažnoj drugostepenoj presudi koja se pobija revizijom.

Obzirom da je svaki pojedini zahtjev svakog od tužitelja u pravosnažnoj drugostepenoj presudi koja se pobija revizijom ispod revizijskog limita, revizija je nedopuštena i otuda tuženi nema pravo na reviziju.

Međutim, tuženi onim navodima u reviziji kojim moli da mu reviziono vijeće dopusti reviziju „jer bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za pravilnu primjenu prava u drugim slučajevima“, iako se pri tome ne poziva na zakonsku odredbu i ne obrazlaže utemeljenost zahtjeva za dopuštenost revizije, nesumnjivo je da sadržajno upućuje na odredbu stava 3. člana 346. ZPP-a. A, tom odredbom je određeno da se izuzetno može dopustiti revizija u svim predmetima bez obzira na propisani novčani cenzus, ali samo izuzetno ako reviziono vijeće ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima. To znači da predmet spora mora biti takav da može imati uticaja na kreiranje sudske prakse, usvajanje određenog pravnog shvaćanja koje je od značaja za jedinstvenu primjenu prava, a što nije slučaj u ovom predmetu, niti tuženi u reviziji ukazuje da takva situacija postoji u ovom sporu.

Kako predmet spora (isplata određenih naknada i plaća po osnovu radnog odnosa), kao i sadržaj razloga iznesenih u reviziji uopće ne upućuju, a pogotovo ne dokazuju utemeljenost zahtjeva da se izuzetno dopusti revizija, odnosno da postoje vanredni razlozi i situacija zbog čega bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima, razlozi su zbog kojih je reviziono vijeće ocijenilo da se ne može dopustiti revizija ni temeljem stava 3. iz člana 346. ZPP-a.

Prema tome, kako je vrijednost spora u svakom od zahtjeva, koji su postavljeni u ovoj parnici, ispod limita dopuštenosti revizije, jer nijedan od zahtjeva (inače ni svi zajedno) ne iznosi više od 30.000,00 KM određen odredbom člana 346. ZPP-a i kako nisu ispunjeni ni razlozi za dopuštenost revizije iz stava 3. člana 346. ZPP-a, valjalo je reviziju kao nedopuštenu odbaciti na osnovu člana 356. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH.

Zahtjev tužitelja za naknadu troška za sastav odgovora na reviziju odbijen je stoga što prema stavu 2. člana 354. ZPP-a odgovor na reviziju nije obvezna procesna radnja i što je ocijenjeno da ta procesna radnja, time i trošak u vezi s njom, nije bila potrebna radi ostvarenja i zaštite njihovih prava.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović